

Incze László

VULKÁNKITÖRÉS /LÁTOMÁS/

Láttam, hánykódtak előttem tűztengerek,
hullámon úsztatták a tűzvörös eget.
A hegy jajgatott és vonaglott,
habokba zuhantak égő kődarabok.
Vörös kakasként rázta magát,
petárdákkal lőtte tele az éjszakát.

Vérzett a tenger, izzón sikoltott a kő
megnyílt a föld, ittas hegyek bújtak elő,
rézvörös kövek pattogtak ide-oda,
rézvörös varangyok zuhantak láva folyóiba,
és fájt a tengernek a hegy, magasnak a mély,
víznek a tűz, tűznek a víz, nappalnak – éj.
A vulkánnak fájt fájdalmat okoznia,
fájt az új kis-hegyeknek a születés komédia!

Zalakaros, 2021.május 01.

***

APRÓSÁGOK

Pokolfélelem

Égő boszorkány sikoltása,
izzó pokoltól viszolygása?

Kapus sors

Aki kivéd labdát, követ
holnap már az ügynök követ.

Háborúk

Az Ember fényét elnyomta,
gyilkos szándéka árnyéka!

A megválthatatlan

Ha a Világ terhét vállaidra vetted,
mint annyiszor, most is rosszul tetted!

Zalakaros, 2021.május 01.

SZENT IMRE NAPI INTELEM

Azért eszünk, hogy éljünk,
a könyv ma nem nyerő,
nézd meg statisztikánk,
étel, ital az első.

Azért élünk, hogy együnk,
betöltheti életünk,
ez aztán a nagy siker,
vezet minket a zsiger.

Amit keveset használsz,
az elsovad, erőtlen,
ezért vagy sikertelen,
mert koponyád zsigertelen.

Szűz szent Imre napján írtam
- a nem királyi sorokat -,
érintsen meg e jó intelem,
ne legyen fejed zsigertelen!

***

ÚJSÁGHÍR

Bezárt a kisváros
egyetlen könyvesboltja.
Több fényt! Kiáltotta Goethe!
Korunk költője szerényebb:
KEVESEBB SÖTÉTSÉGET!

***

OKTÓBER

Március, tavasz, élt remény
október, ősz, rengeteg vér;
ismét október, volt remény,
jött a tavasz, dermedt vér.

Nyíló szabadság – virágok,
vidul szabadság hírdető,
vérben tobzódik a zsarnok,
gyászol hitves és szerető.

Az ország hűlő zsarátnok,
idegenben hős barátok,
mint megannyi bús zarándok,
Mi várt még ránk és tirátok?

Mi vár ránk az úton csúszva?
Emlékünnep megcsúfolva,
végtisztességet sem kaptak,
megdicsőült hősi holtak.

Kinek szívében már nyitott,
minden rég elásott titok,
ti októberi akasztott
hősök, agyonlőtt mártírok.

Lehet e csonka Hazában
magyarnak nyugta, vígalma,
amíg gyűlöletet öröl
napra, a szomszédok malma?

Hiába minden gyűlölet,
rágalom, ármány, gőg, acsar,
október szívünkben ünnep,
míg e földön él a magyar!

Somogysámson, 1999. okt. 06.

***

TERMÉSZET A JÁTSZÓTEREM

A természetet járom én,
mint gyermekkorom reggelén,
Ott leltem meg való magam,
szabad lett lelki madaram.
A boldogság ott élt velem,
sajátom lett a türelem,
házammá vált a zöld terem,
virágos rét játszóterem.

Szép nyarakat éltem át én,
gyermekkor színes reggelén.
Míg kecském közelben legelt,
körömben minden érdekelt.
Akkor még nem volt bio bolt,
köröttem minden bio volt.
Nem ártott mosatlan körte,
koccintó tarajos gőte.

Csodás nyarakat értem én,
gyermekkor fényes reggelén.
Ő volt életem tavasza,
belém vésve minden szava.
Ott volt játékom, sakktáblám
direkt termő éléskamrám:
iszákból vettem a kenyeret,
ittam rá friss kecsketejet.

Évek múltak, eljött nyaram
felnőtt a kíváncsi kamasz.
Isten veled élettavas,
kivirágzott életnyaram.
De ez már egy más fejezet,
tavasz szakasz befejezett.
Mit magyar csak holtan feled
az a szabadságszeretet.

Somogysámson, 2001.08.21.

MARIKÁNAK, KI FOGTA A KEZEM

Mikor a kórházi ágyon feküdtem,
Mikor a lélegzetem megakadt,
Mikor a szívem félredobbant,
Mikor sötétség fojtogatott és félelem,
Te ott ültél az ágyam mellett,
és fogtad a kezem.
Mert érezted, tudtad, hogy kell ülni
az ismeretlen mélységek felett,
némán, imádkozva venni a lélegzetet.
Mert a szavak megtörik azt a harmóniát,
midőnfölsejlik a tapasztalatokon túli világ,
hisz megfejthetetlen pillanat,
melyben kigyúlnak a fények a csillagok alatt.

Az érveink egy határon túl már nem érvényesek.
kalauz a vonaton visszadobja a lejárt jegyet.
Úgy kell nézni, ahogy Te nézted az örök csodát,
mint bukdácsol lélegzetem sötét bugyrain át.
KÖSZÖNÖM ANGYALOM!
Szerelmed és imádságod itt tartott még e partokon!

Somogysámson, 2012.nov.10.

***

EMLÉKEZÉS!

(Meg nem ért 80. születésnapodon)

A mosolygásod RAGYOGÁS,
mosolygó arcod DRÁGAKŐ,
emlékezésem ZOKOGÁS,
magányom egén TÖR ELŐ!

***

CSAK FIRKÁLGATOK!
HA LENNÉL SZÍVES....

Ha lennél szíves elringatni,
mintha Arám volnál.
Átölelnél két karoddal,
s mátkaszájjal szólnál.

Ámort hoznál, sokat, szépet,
hogy ne irigykedjek.
Azt suttognád a fülemben:
„CSAK TÉGED SZERETLEK”.

Ha volnál kedves úgy szeretni,
ahogy Jó NŐ tud csak,
mikor szíve szerelmének:
„Egyetlenem”- mondja!

Lakó lennék szép szívedben
reggel, délben, este,
bent laknék gondolatidban
mosolyodba rejtve!

Együtt mondanánk fohászunk,
és az Égre néznénk.
Egymást óvnánk zord világtól,
- nem árthatna fátum –
oldaná a magányunkat.
Ma ez ősi átkunk!

Zalakaros, 2021.szept.19.

***

CSAK FIRKÁLGATOK
TÚL A NYOLCVANON

Részt vettem az Életharcban,
megkoptak már szárnyaim.
Valaha volt sötét hajam
s ölelési vágyaim.

Borzas helyen vertünk tanyát,
Tanító volt szép nejem.
Nevelgette két leánykánk.
Örökre itt nincs helyem.

Némák között váraozom,
számbaveszem múltamat
megérni még nagyon vágyom,
ki köszöni ittvoltunkat.

Tűzön-vízen, árkon-bokron
túl vagyok a nyolcvanon.
Élénk agyam termel rímet,
dalolom új versemet.
Nyolcvanadik ünnepemen
öleltelek Kedvesem!
Burns verset szavaltál nekem,
s folyt könnyünk keservesen!

„Szerelmem John” sírva súgtad,
s szorosán ölelt karod.
Másnap megírtam Marikámnak
mindent megköszönő dalom!

A drámát az Élet írja,
Író, Költő csak másolod!

Somogysámson, 2015.nov.10.